

Tak powstał Festiwal

Dla Mieszkańca

Rok 2023 upłynie nam w rytmie sześćdziesiątej edycji Krajowego Festiwalu Polskiej Piosenki, który wykreował niezapomniane przeboje, artystów i doskonałe koncerty. Przez cały rok przybliżać będziemy niezwykłą historię opolskiego festiwalu. A jest o czym opowiadać...

Nic nie zapowiadało, że burza w warszawskiej redakcji Polskiego Radia przyczyni się do deszczu nad Opolem. Na salony w rytmie rock'n'rolla wkraczał big-beat, ale starsze pokolenie, związane z I Programem Polskiego Radia, konserwatywnie trzymało się utartych form i tematów. Dwaj młodzi dziennikarze radiowej Trójki, **Jerzy Grygolunas i Mateusz Świącicki** postanowili to zmienić. Sztuką było zachować odpowiednie proporcje, czyli równowagę między modą na muzykę zza żelaznej kurtyny, a nurtem konserwatywnym. Na szczęście udało się im znaleźć złoty środek – Festiwal Polskiej Piosenki, który po części miał się stać konkurencją dla międzynarodowego festiwalu piosenki w Sopocie, a w głównej mierze estradą dla

polskich twórców i piosenkarzy oraz forum, na którym nastąpiłaby konfrontacja polskiej produkcji z polską publicznością.

Amfiteatr w trakcie I KFPP, fot. Marek Karewicz, zdjęcie koloryzowane.

Tylko Opole

Pomysł festiwalu dziennikarze przedstawili na kolegium Programu III Polskiego Radia w lutym 1963 roku, gdzie odebrano go bardziej jako żart niż realny projekt. Uzyskali jednak poparcia Edwarda Fiszera, ówczesnego redaktora naczelnego, i zgodę na wyjazd delegacyjny do... Opola. Jerzy Grygolunas, zakochany w Opolu od czasu pracy nad książką „Polowanie na słońce”, nie wyobrażał sobie innego miejsca na zorganizowanie takiej imprezy. Pozostało przekonać do tego pomysłu władze miasta.

Trzeba przyznać, że tej dwójce entuzjastów nie brakowało szczęścia. Uzyskanie zgody od **przewodniczącego Miejskiej Rady Narodowej Karola Musioła** i KW PZPR w Opolu zajęło im krócej niż trzy dni, co przy trybie pracy PRL-owskiego aparatu decyzyjno - wykonawczego było nie lada wyczynem. Zapewne w znaczny sposób pomogło im to, iż władza liczyła, że dzięki festiwalowi polskich piosenek w subtelny sposób zostanie podkreślona polskość „Ziem Odzyskanych”. Początki współpracy z dziennikarzami Musioł wspominał tak: *„Pamiętam to jak dziś, choć to już było 15 lat temu, jak otworzyły się drzwi do mojego gabinetu i wchodzi dwóch panów, a z nimi nasz kierownik Wydziału Kultury Zenobia Michlik. Wydział Kultury był inwestorem amfiteatru, no i trzeba było zadbać o to, by coś się w nim działo. I wpada taka zadowolona i powiada, że «Jest tu dwóch panów z Polskiego Radia i proponują, panie przewodniczący, żeby zrobić festiwal w Opolu, tak jak w Sopocie, tylko polskie piosenki. Co pan na to powie? Ja bym była zdania, że trzeba byłoby to zrobić»”*. Papa Musioł pomagając w organizacji festiwalu, niejako powrócił do piosenki, ponieważ w okresie międzywojnia był prezesem Okręgowego Zespołu Kół Śpiewaczych. Z tego też względu przychylnie odniósł się do pomysłu zorganizowania Krajowego Festiwalu Polskiej Piosenki w Opolu. Prace nie należały do najprostszych, co zaznaczył Musioł: *„Ustalono program i zaczęto działać. To była wtedy ogromnie partyzancka robota. Amfiteatr jeszcze nie był gotowy. Ale ja wiedziałem, że ten festiwal pomoże skrócić ukończenie amfiteatru o co najmniej pół roku, a może i rok. I się zaczęło, bo wszyscy pomagali. I amfiteatr rzeczywiście został ukończony, ładnie wykończony”*.

Pierwsze występy

I KFPP Opole udało się zorganizować w ciągu czterech miesięcy od przedstawienia pomysłu. Wzięło w nim udział 102 wykonawców, którzy wystąpili w 15 koncertach i recitalach. Do Opola zjechało ponad 100 dziennikarzy i fotoreporterów z kraju i zagranicy – NRD, RFN, Kanady i Finlandii. Najwyższe laury zdobyli Ewa Demarczyk i Zygmunt Konieczny. Festiwal zebrał wiele pochlebnych recenzji, nie brakowało też jednak i głosów krytyki. Niemniej jednak dzięki I KFPP w Opolu rok 1963 można uznać za przełomowy w powojennej historii polskiej muzyki rozrywkowej.

Opole - stolica piosenki polskiej

Najcelniej I Krajowy Festiwal Polskiej Piosenki w Opolu podsumował słynny pisarz, publicysta i krytyk muzyczny – **Jerzy Waldorff**: „Muszę powiedzieć jako muzyk i jako krytyk, że dawno nie miałem do czynienia z audytorium, które by reagowało na muzykę tak trafnie, tak celnie, z takim smakiem i jednocześnie z taką kulturą jak Opole. Wszystko to, plus wasze miasto, które samo jest jak jedna piosenka, nakłania do tego abym przede wszystkim namawiał wszystkich, kto mnie tylko słyszy, do wspólnego wysiłku o to, żeby Opole było stale miejscem festiwalu, corocznie miejscem festiwalu. Każde miasto ma jakiś taki swój tytuł, który zazwyczaj dodaje się do samej nazwy, żeby scharakteryzować je. Chciałbym żeby Opole miało tytuł: Opole – stolica piosenki polskiej”.

Czerwono-Czarni, fot. Marek Karewicz

Jerzy Grygolunas (1924-1982) – literat, dziennikarz, autor opowiadań i reportaży radiowych, współorganizator programu trzeciego polskiego radia. Kierownik artystyczny i współorganizator I KFPP w Opolu.

Mateusz Świącicki (1933-1985) – kompozytor ponad 200 piosenek, aranżer, publicysta, dziennikarz radiowy i pierwszy muzyczny szef radiowej Trójki. Współorganizator I KFPP w Opolu.

Karol Musioł (1905 1983) – w latach 1952-1965 przewodniczący Miejskiej Rady Narodowej w Opolu. Inicjator organizacji Krajowego Festiwalu Polskiej Piosenki.

Cytaty na podstawie wywiadów z Karolem Musiołem udzielonych Radiu Opole.

Artykuł ukazał się w lutowym wydaniu magazynu "Opole i Kropka":

www.opole.pl/dla-mieszkanca/aktualnosc/lutowe-wydanie-magazynu-opole-i-kropka-juz-dostepne

КОНТАКТНІ ДАНІ

Wydział Promocji

ul. Szpitalna 3b-5-7

45-010 Opole

bp [at] um.opole.pl

www.opole.pl

місце

теги

OPOLE 60

Krajowy Festiwal Polskiej Piosenki

60. KFPP

KFPP

Historia Festiwalu

Festiwal